

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/256/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200135
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200135.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: D. J., bytom T. X/X, XXX XX T., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, 812 28 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 07.01.2014, č. KRPZ-P-218/BA-KDI21-2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/15/2014-39 zo dňa 07.04.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/15/2014-39 zo dňa 07.04.2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi súd náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým súdom

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 07.01.2014 č. KRPZ-P-218/BA-KDI21-2013, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V o priestupku č. ORP-P-1216/BAV-OBCP-2013 zo dňa 04.11.2013 a odvolanie žalobcu zamietol.

Prvostupňovým rozhodnutím o priestupku Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V rozhodol, že obvinený D. J. (žalobca) dňa 24.07.2013 v čase o 19:25 hod. v Gabčíkove po Medvedovej ulici viedol motorové vozidlo zn. Peugeot 106 EČ: T. pričom ako vodič motorového vozidla nemal pri sebe platný doklad predpísaný zákonom alebo osobitným predpisom, a to vodičský preukaz, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“), za čo bol uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

(ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) a bola mu uložená pokuta vo výške 50,- € a súčasne bol zaviazaný k povinnosti náhrady trov konania vo výške 16,- €.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobné dôvody, na základe ktorých žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie nie sú opodstatnené. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi ustálenými v administratívnom konaní o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb.

Prvostupňový súd konštatoval, že bolo nesporne preukázané, že žalobca porušil povinnosť vodiča uvedenú v § 4 ods. 1 písm. b/ a v § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z., čím sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi v konaní nepriznal náhradu jeho trov.

II.

Odvolanie žalobcu

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie dňa 29.05.2015, ktoré doplnil dňa 12.06.2015, v ktorom navrhoval, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolania uviedol, že vodičský preukaz ako aj občiansky preukaz mu bol odobratý a počas tohto obdobia používal ako náhradu občianskeho preukazu žiadosť o vydanie občianskeho preukazu. Mal za to, že ak sa 24.07.2013 preukazoval o odobratí vodičského preukazu následným lustrovaním príslušníkmi PZ bolo zistené odobratie, nie však dôvod zadržania vodičského preukazu. Mal za to, že policajné zložky disponujú v dnešnej dobe vyspelou informačnou technikou a tak nebol dôvod na udelenie sankcie.

Ďalej uviedol, že v predvolaní zo dňa 12.03.2015 bol oboznámený aj s nahrávaním priebehu pojednávania a mal za to, že na uloženie sankcie by mal súd prihliadať ako na prípad osobitného zreteľa. Prehľad uložených pokút je väčšou časťou zapríčinený nevrátením vodičského preukazu po právoplatnosti rozhodnutia zo dňa 01.07.2013.

K tvrdeniu žalovaného, že od vydania rozhodnutia si žalobca mohol prevziať uvedené vodičské oprávnenie, žalobca uviedol, že sťažnosti vyhodnotené ako žiadosti alebo naopak už v predstihu zasielal až cez Ministerstvo vnútra SR. Voči zadržaniu vodičského preukazu podal opakovane sťažnosť zo dňa 02.04.2013, 16.05.2013, 31.05.2013 a 10.04.2013, čo považoval za dostatočné.

Ďalej žalobca uviedol, že ak bol predvolaný na odobratie vodičského preukazu, tak prečo nebol predvolaný aj k vráteniu vodičského preukazu. Mal za to, že vodičský preukaz mu Okresné oddelenie dopravného inšpektorátu Bratislava II nemienilo vrátiť, čo relevantne dokazuje rozhodnutie zo dňa 01.08.2013.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu, ktoré súdu doručil dňa 04.09.2015 uviedol, že považuje rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.04.2015 za správny. Podľa názoru žalovaného bolo nesporne preukázané, že konanie žalobcu naplnilo znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. a sankcia mu bola uložená v súlade s ustanovením § 12 citovaného zákona.

Žalovaný trval na svojom vyjadrení, že žalobca tým, že viedol motorové vozidlo bez vodičského preukazu porušil povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona a tým sa dopustil protiprávnosti. Obranu žalobcu, že vodičský preukaz nemal pri sebe nie z vlastnej viny, ale z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava V považoval za irelevantnú.

Žalovaný uviedol, že zadržaním vodičského preukazu sa rozumie už jeho samotné zadržanie policajtom až do jeho následného vrátenia, resp. do pominutia dôvodov, pre ktoré bol zadržaný.

Žalobcovi bol vodičský preukaz zadržaný dňa 17.05.2013 z dôvodu, že nepreukázal zaplatenie právoplatnej a vykonateľnej pokuty a trov konania, ktoré bol povinný zaplatiť na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžd/18/2012.

Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu už len následne deklaruje skutočnosť, ktorá nastala v minulosti. Takéto rozhodnutie sa o merite veci iba záväzne vyslovuje a nemení jeho podstatu. Z tohto dôvodu má charakter procesnoprávnej skutočnosti vytvárajúcej procesné vzťahy založené záväzným výrokom správneho orgánu o hmotných subjektívnych právach, ktoré trvali, resp. vznikli už pred vyhlásením rozhodnutia, ktoré z tohto dôvodu majú účinky „ex tunc“. Žalovaný navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/15/2014-39 zo dňa 07.04.2015 potvrdiť.

III.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP).

Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ust. § 201 v spojení s ust. § 250j ods. 1 OSP odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní odvolacích dôvodov podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa ust. § 156 ods. 1, 3 OSP.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu súd zistil, že rozhodnutím žalovaného zo dňa 07.01.2014 č. KRPZ-P-218/BA-KDI21-2013, ktorým žalovaný správny orgán rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V o priestupku č. ORP-P-1216/BAV-OBCEP-2013 zo dňa 04.11.2013 rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol, prvostupňové rozhodnutie o priestupku ORP-P-1216/BAV-OBCEP-2013 zo dňa 04.11.2013 potvrdil. Z obsahu spisového materiálu mal súd nesporne za preukázané, že dňa 24.07.2013 v čase o 19:25 hod. v Gabčíkove po Medveďovskej ulici žalobca viedol motorové vozidlo zn. Peugeot 106, EČ: T., pričom ako vodič motorového vozidla nemal pri sebe platný doklad predpísaný zákonom alebo osobitným predpisom, a to vodičský preukaz. Na základe vyššie uvedeného bol žalobca prvostupňovým rozhodnutím o priestupku uznaný vinným pre porušenie povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z., za čo bol uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 50,- € a povinnosť nahradiť trovy konaniavo výške 16,- €.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa ust. § 22 ods. 1 písm. k/ citovaného zákona, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa ods. 2 písm. e/ citovaného ustanovenia, za priestupok podľa odseku 1 písm. k) možno uložiť

pokutu do 100 eur.

Podľa ust. § 1 zák. č. 8/2009 Z. z., tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že skutkový stav v posudzovanej veci sporný nebol.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z., vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak vedie motorové vozidlo autoškoly v kurze podľa osobitného predpisu, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla, preskúšaniam odbornej spôsobilosti z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2.

Z vyššie citovaného ustanovenia nesporne vyplýva, že zákon kvalifikuje vedenie vozidla v čase zadržania vodičského preukazu bez výnimky ako priestupok. Pokiaľ ide o naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 v spojení s ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 8/2009 Z. z., podľa ktorého vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu, súd prvého stupňa sa stotožnil so záverom žalovaného, ktorý považoval za preukázané, že dňa 24.07.2013 v čase o 19:25 hod. žalobca v Gabčíkove po Medved'ovskej ulici nesporne viedol motorové vozidlo zn. Peugeot 106, EČ: T., pričom ako vodič motorového vozidla nemal pri sebe vodičský preukaz. Tieto okolnosti žalobca v konaní ani nenamietal.

Na svoju obranu len uviedol, že vodičský preukaz nemohol predložiť z dôvodu, že mu bol odobratý a zadržaný, podľa jeho názoru nesprávnym úradným postupom pracovníkov Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava V dňa 17.05.2013.

Z obsahu administratívneho spisu bolo preukázané, že dňa 06.05.2013 Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II pod č. ORP-P-43/II-OBCP-M-2011-M vydal rozhodnutie, ktorým bol žalobcovi zadržaný vodičský preukaz č. J. Dňa 17.05.2013 sa žalobca dostavil na príslušný prvostupňový správny orgán, kde predložil rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu a súčasne tento vodičský preukaz č. J. odovzdal.

Dňa 22.05.2015 podal žalobca proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, ktorému bolo vyhovené rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru Krajského dopravného inšpektorátu Bratislava o odvolaní č. KRPZ-P-101/BA-KDI21-2013 zo dňa 01.07.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.07.2013 tak, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu bolo zrušené. Napriek tejto skutočnosti žalobca dňa 24.07.2013 si ešte tento vodičský preukaz nevyzdvihol a v čase zadržania hliadkou Policajného zboru vodičský preukaz nemal pri sebe.

S dôvodmi, pre ktoré nepovažoval prvostupňový súd námietky žalobcu uplatnené v súdnom konaní za spôsobilé spochybniť zákonnosť rozhodnutia žalovaného sa stotožňuje aj odvolací súd. Je nesporné, že žalobca tým, že viedol motorové vozidlo bez vodičského preukazu, porušil povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona. Obranu žalobcu, že vodičský preukaz nemal pri sebe nie z vlastnej viny, ale z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava V považoval súd za irelevantnú. Zadržaním vodičského preukazu sa rozumie jeho samotné zadržanie do jeho následného vrátenia, resp. do pominutia dôvodov, pre ktoré bol zadržaný. Nie je sporné, že žalobcovi bol vodičský preukaz zadržaný dňa 17.05.2013 z dôvodu, že nepreukázal zaplatenie právoplatnej a vykonateľnej

pokuty a trov konania, ktoré bol povinný zaplatiť na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžd/18/2012. Je zrejmé, že po zaplatení predmetnej pokuty bolo vydané rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, avšak v čase, keď bol žalobca zastavený (dňa 24.07.2013) a kontrolovaný hliadkou PZ, tento vodičský preukaz ešte nemal k dispozícii, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ v spojení s ust. § 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z. z.

S dôvodmi, pre ktoré nepovažoval prvostupňový súd námietky žalobcu uplatnené v súdnom konaní za spôsobilé spochybniť zákonnosť rozhodnutia žalovaného sa stotožňuje aj odvolací súd.

Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne aj obsahové náležitosti rozhodnutia podľa § 47 správneho poriadku, vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, je logicky odôvodnené a správne právne posúdené.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými v administratívnom konaní v tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 2 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb.

Zhodne so súdom prvého stupňa nepovažoval odvolací súd za opodstatnené tvrdenie žalobcu, že záver o spáchaní priestupku je predčasný, nakoľko nebolo pochyb o zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov o zadržaní vodičského oprávnenia žalobcu. Na základe zisteného skutkového stavu a uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1, ods. 2 OSP rozhodol tak, že preskúmaný rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko v odvolacom konaní úspech nemal.

Podľa ust. § 492 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), odvolacie konania podľa piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V tomto prípade bolo odvolacie konanie začaté dňom 29.05.2015, preto súd procesne postupoval podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.